

Појам, значај и карактеристике

Уговором о превозу обавезује се превозилац да превезе на одредјено место- неко лице или неку ствар, а путник, односно пошиљалац се обавезује да за то исплати одредјену надокнаду у виду возарине. У привреди постоје више врста уговора о превозу, и сви су регулисани посебим законским прописима.

Општа карактеристика за све ове уговоре је да за предмет имају обављање транспортних услуга, тј. Односе се било на превоз ствари, на превоз лица и да се код њих као уговорне стране појављују поред пошиљалоца и превозника и прималац робе (када је у питању превоз робе). Пошиљалац може да буде физичко или правно лице, а код уговора у привреди пошиљалац је најчешће правно лице-привредни субјект.

Превозник (возар) је лице које обавља транспортну услугу као своју делатност. У складу са Законом о облигационим односима, превозник може бити и свако лице које се уговором обавезе да ће извршити превоз робе уз одредјену надокнаду.

Прималац је лице којем је упућена роба.

Уговори о превозу у привреди имају посебан економски значај јер доприносе бољем пословању привредних субјеката, а посебно бољем снабдевању одредјеним робама правних лица.

Обавеза превозиоца у линијском превозу – ЗОО обавезује превозиоца који обавља линијски превоз да редовно одржава објављену линију, и дужан је да прими на превоз свако лице и сваку ствар када испуњавају услове који су одредјену у објављеним општим условима.

Одустанак од уговора – Пошиљалац (путник) може да одустане од уговора и пре него што је започето његово извршење, али је дужан да возару надокнади штету коју би претрпео. Друга уговорна страна може одустати од превоза и тражити да јој се врати возарина када превозилац касни са започињањем превоза толико да она нема више интерес за уговорени превоз или кад превозилац неће или не може да изврши уговорени превоз.

Висина накнаде за превоз – У складу са чланом 651. ЗОО висина накнаде не може да буде уговорена у износу већем од износа одредјеног тарифом или којим другим објављеним актом. Уколико износ накнаде није утврђен тарифом или обавезним актом, а ини уговором, превозилац има право на уобичајену накнаду за такву врсту превоза.

Уговори о превозу робе (ствари)

Предаја ствари – Превозилац је обавезан да ствар, коју је примио у циљу превоза, преда на одредјеном месту примаоцу. Пошиљалац је дужан да превозиоца обавести о:

врсти пошиљке, садржини и количини, месту где се роба испоручује, адреси примаоца кад се ради о пошиљци у којој се налазе драгоцености, ХОВ и друге скупocene ствари да обавести возара на време како би он могао предузети посебне мере

у случају превоза опасних ствари или ствари којима су потребни посебни услови превоза да обавести возара на време како би он могао предузети посебне мере

Товарни лист – Уговарачи превоза могу се споразумети да се о пошиљци предатој на превоз, сачине товарни лист. У њега се уносе: име и адресу пошиљалоца, врста садржај и количина пошиљке, вредност драгоцености, место опредељења, извор накнаде за превоз. Овакав товарни лист мора бити потписан од обе уговорне стране и може садржати одредбе по наредби или на доносиоца.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com